

S E Z N A M

knih a hlav.

Kniha prvá.

Napomenutí k životu bohomyslnému prospěšná.

	<i>Strana.</i>
1. O následování Krista a pohrdání všemi marnostmi světa	1
2. O pokorném o sobě smýšlení	2
3. O učení pravdy	3
4. O prozřetelnosti v konání	6
5. O čtení písem svatých	6
6. O nezřízených žádostech	7
7. O varování se marné naděje a vypínavosti	7
8. O vystříhání-se přílišného přátelení-se	8
9. O poslušnosti a poddanosti	9
10. O vystříhání-se zbytečných řečí	10
11. O nabývání pokoje a o horlivosti ku prospívání	11
12. O užitku protivenství	12
13. O odporu proti pokušením	13
14. O vystříhání-se všetečného posuzování	15
15. O skutečích, které z lásky se dějí	16
16. O snášení chyb cizích	17
17. O životě pospolitém (klášterním)	18
18. O příkladech svatých otců	19
19. O cvičeních člověka v pravdě nábožného (řeholníka)	21
20. O milování samoty a mlčenlivosti	23
21. O skroušenosti srdce	26
22. O rozvažování bídy lidské	28
23. O rozjímání o smrti	30
24. O soudu a trestech za hřichy	33
25. O horlivém napravování celého života svého	35

Kniha druhá.

Napomenutí k vnitřnímu životu vedoucí.

1. O vnitřním obcování	40
2. O pokorné poddanosti	43
3. O dobrém pokojném člověku	43
4. O čistém srdci a sprostném úmyslu	44
5. O pozorování sebe samého	45
6. O potěšení dobrého svědomí	46
7. O milování Ježíše nade všecko	48
8. O důvěrném přátelství s Ježíšem	49
9. O nedostatku vší útěchy	51
10. O vděčnosti za milost Boží	53

Hlava.

11. O malém počtu těch, kteříž milují kříž Ježíšův	55
12. O královské cestě svatého kříže	57

Kniha třetí.*O vnitřním utěšení.*

1. O vnitřním rozmlouvání Krista s duší věrnou	63
2. Že pravda uvnitř mluví bez hluku slov	64
3. Že slovo Boží s pokorou slyšáno býti má, a že mnozí si ho neváží	65
4. Že člověk v pravdě a pokoře před Bohem choditi má	67
5. O podivném působení lásky Boží	69
6. O zkušení pravého milovníka	71
7. O skrývání milosti pod stráží pokory	73
8. O malém cenění samého sebe před tváří Boží	75
9. Že všecky věci na Boha, jakožto poslední konec, vznášeti máme	76
10. Že jest sladké světem opovrhnuti a sloužiti Bohu	77
11. Že žádosti srdece mají zkoušeny a v míře držány býti	79
12. Onaučení o trpělivosti a o boji proti tělesným žádostem	80
13. O poslušnosti pokorného podřízeného dle příkladu Ježíše Krista	81
14. Že máme tajné soudy Boží uvažovati, aby chom se nevypínali v dobrém	83
15. Kterak máme se chovati a říkati při každé věci, které žádáme	84
16. Že pravá útěcha se má v jediném Bohu hledati	85
17. Že všelikou péci na Boha skládati máme	86
18. Že časné strasti dle příkladu Kristova rovnomyслně snášeti máme	87
19. O suášení křivd, a kdo se opravdu trpělivým býti prokazuje	88
20. O vyznání vlastní slabosti a o bídách tohoto života	90
21. Že nade všecky dobré věci a dary v Bohu odpočinouti náleží	92
22. O pamatování na mnohonásobná dobrodiní Boží	94
23. O čtyrech věcech, které člověku hojný pokoj přinášejí	96
24. O vystříhání se všetečného zkoumání života cizího	98
25. V čem stálý pokoj a pravé prospění záleží	98
26. O vznešenosti svobodné myсли, která spíše pokornou modlitbou než čtením zasloužena bývá	100
27. Že láska k sobě samému od svrchovaného dобра nejvíce odvádí	101
28. Proti jazykům utrhačův	102
29. Kterak při nastávajícím soužení Boha vzývati a volebiti máme	103
30. O prosbě za pomoc B. a o důvěře v opětné obdržení milosti	104

<i>va</i>	O nevážení sobě všeho stvoření, aby nalezen býti mohl Stvořitel	106
	O zapření sebe a odřeknutí se vší žádostivosti	108
	O nestálosti srdee, a že konečný úmysl k Bohu směřovati má	109
	Že milujícímu jest Bůh nade všecko a ve všem líbezny	110
	Že v životě tomto není bezpečnosti před pokušením	111
	Proti marnému posuzování lidskému	113
	O čistém a dokonalém odevzdání sebe samého k do- sažení svobody srdce	114
	O dobrém zřízení věci zevnějších a o utíkání se k Bohu v nebezpečenstvích	115
	Že člověk ve svých záležitostech nemá býti prudký	116
	Že člověk nic dobrého sám ze sebe nemá a ničím chlubiti se nemůže	116
	O pohrdání vší ctí časou	118
	Že se pokoj v lidech zakládati nemá	119
	Proti marné a světské vědě	120
	Že člověk nemá se vázati na věci zevnější	121
	Že nelze všemu věřiti, a že snadno v řeči klesáme	122
	O důvěře, kterou v Boha míti máme, když povstá- vají střely slov	124
	Že člověk všeliké těžkosti proživot věčný snášeti má ni věčnosti a o úzkostech života	126
	užení po životě věčném, a jak veliké dobro eno jest těm, kteří pro něj zápasí	129
	Kterak člověkopuštěný semá v ruce Boží odevzdávatí	132
	Že v menších činech se cvičiti máme, když k nej- vyšším nedostatečni jsme	135
	Aby se člověk nedomníval, že jest útěchy, ale spíše záráni hoden	137
	Je milost Boží se nespojuje s těmi, kteří sobě li- uji věci pozemské	137
	ozdílných hnútích přirozenosti a milosti	139
	orušenosti přirozenosti a účinlivosti milosti Boží	142
	sami sebe zapírati a Krista následovati máme ze kříž	144
	člověk nemá příliš malomyslným býti, když v jaké nedostatky klesne	146
	člověk ve vyšších věcech a tajných soudech Božích hloubati nemá	147
	Že všecka naděje a důvěra jediné v B. má složena býti	151

Kniha čtvrtá.

O nejsvětější Svatosti oltářní.

Pobožné napomenutí k svatému přijímání	154
1. S jak velikou uctivosti má Kristus přijímán býti	154

2. Že se člověku veliká dobrota a láska Boží v svatosti oltářní prokazuje	159
3. Že užitečné jest často k svatému přijímání jít	161
4. Žemuhodobrého se propůjčuje pobožně přijímajícím	163
5. O důstojnosti velebné svátosti a o stavu kněžském	165
6. Otázka, co před svatým přijímáním konati sluší	167
7. O zpytování vlastního soudomí a opravdivém přesvzetí se polepšiti	167
8. O Kristovu obětování na kříži a o vlastním sebeodevzdání	169
9. Že máme sebe i všecko své Bohu obětovati a za všecky se modlit	170
10. Že se nemá svaté přijímání tak snadno opominouti	172
11. Že tělo Kristovo a písmo svaté jsou věrné duši nejvýš potřebna	175
12. Že s velikou bedlivostí se připravovati má, kdo chce Krista přijímati	178
13. Že duše pobožná má celým srdcem po spojení s Kristem v Svátosti toužiti	180
14. O vroucném toužení některých pobožných po tělu Krist.	181
15. Že milost pobožnosti, pokoru a zapření sebe samého dosažena bývá	182
16. Že všecky své potřeby Kristu předkládati a jej za milost prositi máme	184
17. O vroucí lásce a srdečném toužení po přijímání Jež. Kr.	185
18. Že člověk nemá svátost oltářní všetečně zkoumati, nýbrž podrobením smyslu svého svaté víře pokorně Krista následovati	187

Přídavek.

Modlitby ranní	189	Modlitby za pokoj	20
Modlitby večerní	192	Obětování se Panně Marii	221
Vzbuž. zkroušenosti a lítosti	193	Litanie ke všem svatým	221
Modlitby ke mši svaté.		Litanie Lauretanská	230
1. Rozjímání umučení Páně	196	Písně k Panně Marii	231
2. Modlitby mešní, jak se je kněz modlí	198	Zdráv. buď nebes královno	232
Modlitby kajicné		Matko Boží neslýcháno	
Modlitby před sv. zpovědí	214	Písně ke mši svaté	
Modlitby po sv. zpovědi	216	Před tebou se klaníme	233
Modlitby před sv. přijím.	217	Bože před tvou velebnost	234
Modlitby po sv. přijímání	218	Písně ku požehnání	
Vzdechnutí před obrazem Ukřižovaného	219	1. Skrytý Bože, my se ti klaníme	235
Nábožná vzdechnutí k Pánu Ježísi	220	2. Pojdte, chvalte v pokloně	236
		3. Svatý, svatý, svatý	236
		4. Chval jazyku důstojného	236